

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Växjö tingsrätts, mark- och miljödomstolen, slutliga beslut 2023-10-17 i mål nr M 4836-23, se bilaga A

PARTER

Klagande

NH

Ombud: BH

Motpart

1. Länsstyrelsen i Kalmar län
2. WH

SAKEN

Avvisning

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS BESLUT

Mark- och miljööverdomstolen avslår överklagandet.

BAKGRUND

Länsstyrelsen i Kalmar län (länsstyrelsen) beslutade, efter anmälan om samråd enligt 12 kap. 6 § miljöbalken, att förelägga WH att vidta vissa försiktighetsåtgärder till skydd för naturmiljön vid anläggande av en solcellsanläggning på fastigheten XXX i Borgholms kommun.

NH överklagade länsstyrelsens beslut till mark- och miljödomstolen som fann att NH saknade klagorätt och avvisade överklagandet. NH har nu överklagat avvisningsbeslutet till Mark- och miljööverdomstolen.

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

NH har yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ska undanröja mark- och miljödomstolens beslut om avvisning och tillerkänna honom klagorätt.

Länsstyrelsen och WH har motsatt sig ändring av mark- och miljödomstolens beslut.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

NH har anfört i huvudsak detsamma som i mark- och miljödomstolen och bland annat gjort gällande att solcellsanläggningen innebär att tre sidor av hans fastighet kommer att omgärdas av solpaneler som kommer att framstå som ett tre meter högt plank och kommer uppta nästan all utsikt.

Länsstyrelsen har anfört sammanfattningsvis följande. Solcellsanläggningar omfattas i dagsläget inte av någon specifik lagstiftning enligt miljöbalken men de kan utgöra sådan verksamhet som omfattas av 12 kap. 6 § miljöbalken. Denna bestämmelse ger länsstyrelsen möjlighet att reglera en verksamhet för att begränsa eller motverka skada på naturmiljön. Inom ramen för denna prövning beaktar länsstyrelsen inte enskilda intressen.

WH har anfört sammanfattningsvis följande. Raderna med solpaneler kommer att placeras i östvästlig riktning, vilket innebär att det från **NH** fastighet inte kommer att uppfattas som ett kompakt tre meter högt staket. Såväl poolhus som pooltak begränsar redan idag utsikten från klagandens uteplats och norr om fastigheten finns det rikligt med träd och buskar.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS SKÄL

Frågan i målet är om **NH** har rätt att överklaga länsstyrelsens beslut efter anmälan för samråd enligt 12 kap. 6 § miljöbalken.

Utgångspunkter för domstolens bedömning

Enligt 16 kap. 12 § miljöbalken får överklagbara domar eller beslut överklagas av den som domen eller beslutet angår, om avgörandet har gått honom eller henne emot. Enligt praxis ska rätten att vara part och att överklaga tillkomma varje person som kan tillfogas skada eller utsättas för någon annan olägenhet till följd av ett beslut, om risken för skada eller olägenhet rör ett av rättsordningen skyddat intresse och inte är enbart teoretisk eller helt obetydlig (se NJA 2004 s. 590 I och II). En sådan avgränsning av enskildas klagorätt har ansetts vara förenlig med Århuskonventionen (se NJA 2012 s. 921). Vid bedömningen av klagorätt är det av avgörande betydelse vilka intressen som tillämpliga bestämmelser är avsedda att skydda (se Mark- och miljööverdomstolens beslut den 14 februari 2018 i mål M 6174-16 och däri gjorda hänvisningar).

Av 12 kap. 6 § miljöbalken följer att anmälan för samråd ska göras hos tillsynsmyndigheten för verksamheter och åtgärder som inte omfattas av tillstånds- eller anmälningsplikt enligt balkens bestämmelser, om åtgärden kan komma att väsentligt ändra naturmiljön. Genom denna bestämmelse skyddas allmänna intressen. Rätt att föra talan mot ett avgörande med åberopande av ett allmänt intresse tillkommer normalt inte en enskild (se exempelvis MÖD 2013:32). Avgränsningen av vilka enskilda som genom åberopande av enskilda intressen har rätt att överklaga ett beslut

efter anmälan för samråd har enligt praxis tolkats snävt (se exempelvis MÖD 2007:6 och 2015:8).

Århuskonventionens krav medför dock att enskilda som är berörda av ett beslut avseende en viss verksamhet eller åtgärd måste kunna komma till tals i något sammanhang där de frågor som har betydelse för deras rättsställning prövas (se MÖD 2015:8). Om en sådan prövning kan komma till stånd på annat sätt, t.ex. inom ramen för sedvanlig tillsynsverksamhet, är detta normalt tillräckligt för att Århuskonventionens krav på prövning ska anses uppfyllt (se Mark- och miljööverdomstolens domar den 11 december 2017 i mål M 6621-17 och M 6622-17).

Bedömningen i detta fall

Det beslut som NH har överklagat är meddelat inom ramen för samråd enligt 12 kap. 6 § miljöbalken. De allmänna intressen som han har framfört kan enligt ovan redogörelse inte medföra klagorätt. Frågan är då om de enskilda intressen som gjorts gällande ger honom rätt att klaga på beslutet.

Länsstyrelsens prövning enligt 12 kap. 6 § miljöbalken har uteslutande tagit sikte på skyddet av naturmiljön. Varken lagtexten eller förarbetena till bestämmelsen anger att reglerna avser att skydda enskilda intressen. De intressen NH vill få tillgodosedda kan därför inte beaktas inom ramen för den aktuella prövningen. Eventuella olägenheter till följd av solcellsanläggningen kan i stället göras gällande inom ramen för sedvanlig tillsynsverksamhet. Mark- och miljööverdomstolen instämmer därför i mark- och miljödomstolens bedömning att NH inte har klagorätt i detta fall. Överklagandet ska därmed avslås.

Mark- och miljööverdomstolen konstaterar att solcellsanläggningar kan medföra stor omgivningspåverkan samtidigt som etableringarna ofta innebär höga investeringskostnader för verksamhetsutövarna. Det förhållandet att solcellsanläggningar inte omfattas av tillstånds- eller anmälningsplikt är inte tillfredsställande för de enskilda som kan komma att påverkas av verksamheten men inte heller nödvändigtvis för verksamhetsutövarna. Huruvida det är lämpligt att låta

nuvarande ordning stå kvar som innebär att omgivningspåverkan prövas först i efterhand är dock en fråga för lagstiftaren att ta ställning till.

Beslutet får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Liselotte Rågmark, Marianne Wikman Ahlberg och Åsa Hanna samt tf. hovrättsassessorn Maria Hemmingsson Edwards, referent.

Föredragande har varit Elin Haubitz Man.

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
060405

PROTOKOLL
2024-03-06
Föredragning i
Stockholm

Aktbilaga 22
Mål nr ÖM 13632-23

RÄTTEN

Hovrättsråden Liselotte Rågmark och Marianne Wikman Ahlberg samt
tf. hovrättsassessorn Maria Hemmingsson Edwards, referent

FÖREDRAGANDE OCH PROTOKOLLFÖRARE

Föredraganden Elin Haubitz Man

PARTER

Klagande

NH

Ombud: BH

Motpart

1. WH
2. Länsstyrelsen i Kalmar län

SAKEN

Avvisat överklagande; nu fråga om syn

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Växjö tingsrätts, mark och miljödomstolen, slutligt beslut 2023-10-17 i mål nr
M 4836-23

NH har yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ska hålla syn i målet.

Efter föredragning fattar Mark- och miljööverdomstolen följande

Dok.Id 2045405

Postadress
Box 2290
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls Torg 16

Telefon
08-561 670 00
08-561 675 50

E-post: svea.avd6@dom.se
www.svea.se

Telefax

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00–16:30

BESLUT (att meddelas 2024-03-06)

Mark- och miljööverdomstolen avslår yrkandet om syn.

Skälen för beslutet

Mark- och miljööverdomstolen finner att den utredning som finns i målet, innefattande bland annat bildmaterial från NH, är tillräcklig för att domstolen ska kunna avgöra målet. Yrkandet om syn ska därför avslås.

Beslutet får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

Mot bakgrund av att Mark- och miljööverdomstolen har avslagit yrkandet om syn bereds NH tillfälle att komplettera sin talan. Eventuell komplettering ska ha kommit in till Mark- och miljööverdomstolen senast **den 12 mars 2024**. Även om någon komplettering inte inkommer kan målet komma att avgöras. Målet är planerat att föredras inför slutligt avgörande den 13 mars 2024.

Elin Haubitz Man
Protokollet uppvisat/